

[Lannung.]

komme ind paa et Spørgsmaal, som jeg har mødt, nemlig det Forhold, at en Mand arresteres flere Gange ved en Fejltagelse paa Grund af manglende Kontakt mellem de forskellige Faktorer.

Den mest betydningsfulde Ændring er Ændringen i § 1, hvorefter det ogsaa fritager for Straf, at der er handlet efter given Anvisning fra lovlige danske Myndigheder. Det er en afgjort velbegrunnet Bestemmelse, og den vil direkte og analogisk faa sin store Betydning for en Række af de følgende Paragraffer.

Jeg er ogsaa tilfreds med Ændringen i § 10. Den er velmotiveret, naar Hensyn tages til alt foreliggende, men det forekommer mig, at man i Bemærkningerne i for høj Grad søger at tage det, man har givet i selve Paragraffen. Ændringens Ord giver ingen Hjemmel for en saa snæver Fortolkning, og Bemærkningens sidste Stykke, hvorefter Strafnedsættelse aldrig kan komme afskedigede Militærpersoner til gode, kræver en nærmere Forklaring. Jeg haaber, vi kan faa den i Udvalget.

Jeg skal gøre et Par almindelige Bemærkninger.

Forkastelig Handlemaade under Krigen falder for mig i to Hovedafsnit: Førræderi og skadelig Virksomhed mod Landet og Førræderi og skadelig Virksomhed mod Folkestyret, hvis jeg maa udtrykke det saaledes. Medens Loven med Rette straffer det første strengt, gaar den let hen over det sidste, skønt det at falde Folkestyret, sit Folks Styre, i Ryggen i en Tid, da vore Nazister og Femte Kolonne vejrede Bytte og var rede til Kup i Ly af Besættelsen, var en meget daarlig dansk Gerning. Det at undergrave Folkestyret var for saa vidt i den givne Situation en landsskadelig Handling. Alle de, der har forberedt Jordbunden og saadet den Sæd af Mistillid til Demokratiet og Folkestyret, som spirende i Sindet hos adskillige ansvarsløse unge Mennesker endte med at føre dem ind i Schalburgkorpsset og lignende, gaar fri. Ikke faa unge var som Følge af denne Agitation smittet af Nazi-Ideologi og Nazi-Tankegang, hvis man kan bruge saa gode Begreber om saa primitive Funktioner, og er kommet skævt ind i Forholdet til Folkestyret. Det maa endelig ogsaa erindres, at den Fjende, som vi i den

første Besættelsestid ikke mindst maatte søge at holde os fra Livet her i Landet, var vore Nazister og Femte Kolonne. Hovedopgaven var i første Omgang at forhindre en Naziregerings Dannelse i dette Land.

Det Overgreb, der bestod i Fjernelsen af vort Politi, saaledes at der blev fri Jagt for lejede Mordere under nazi-tysk Beskyttelse — for Fuldkommengørelsens Skyld med Penge fra vor egen Nationalbank —, og med Snese af Mord paa Samvittigheden, det var vel den gemeneste Gerning, vi var ude for under hele Besættelsestiden. De Kræfter, der havde Ansvar for det, bør i al Retfærdigheds Navn ikke gaa fri for den alvorligste Straf, selv om det skal ske for internationalt Forum. Jeg venter, at vi fra dansk Side vil følge dette Spørgsmaal meget nøje og lægge vort Anklagemateriale frem. Det er ikke nok at hænge de mindre, danske Tyve, hvis de store Bagmænd skal slippe. Jeg henstiller, om den højtærede Justitsminister ikke her eller i Udvalget kan udtale sig om, hvorledes Forholdene her udvikler sig, hvorledes Landet ligger, hvorledes man fra dansk Side forholder sig i dette Spørgsmaal. Man bør ikke slippe, selv om man har optraadt i et lille Land, som en af Herrefolkets Ledere saa flot kaldte „ein lächerliches Ländchen“, man bør alligevel indhentes af den fortjente Straf. Det bør nemlig ikke glemmes i Dag, at Bagmændene i Gestapo, S. S. o. s. v. har det største Ansvar. Hvem er mere Skyld i, at en Bærme og en vildført Ungdom kom ind i de berygtede Korps end netop disse Bagmænd?

Det tjener den aktive Frihedsbevægelse og vor Kultur til den allerstørste Ære, at der ikke trods alt, hvad vi havde været ude for af bestialsk Barbari under Besættelsen, blev Spørgsmaal om Lynchning, Tagen sig selv til Rette, om de 14 lovløse Dage o. s. v., som adskillige ellers fornuftige Mennesker havde fablet om skulde følge Befrielsen. Frihedsbevægelsen fortjener den allerstørste Anerkendelse herfor. Men paa denne Baggrund maa det dog beklages, at der har været Tilfælde under Arrestationerne, hvor, som det med Rette er nævnt fra flere Sider, visse Metoder er anvendt, som desværre ikke kunde siges fri for nazistisk Smitte. Det har vel ikke kunnet undgaas gennem 5 onde Aar, at der er føjet Ting over Hegnet, som det er nævnt, men jeg føler mig ogsaa over-